

1 бр. 5 ст.

ИЗВѢСТНИКЪ

1 бр. 5 ст.

Годишния абон. на вѣстника е:

За въ България 5 лева; за въ странство 8 лева.

Абонарието става винаги до края на годината.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи назадъ не се връщатъ.

ИЗЛИЗА ВЪ ЧЕТВЪРТЪКЪ

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ редакцията му въ гр. Варна.

РЕДАКТОРЪ: Д. Г. АНЧЕВЪ

Такса за публикациите:

- 1) За единъ кв. см. на 1 стр.: а) за едно обнародване по 10 ст.; б) за два обнародвания по 6 ст.; и за повече по 5 ст.
- 2) За 1 кв. см. на другитѣ страници: а) за едно обнародване по 4 ст.; б) за два — по 3 ст. и за повече по 2½ ст.
- 3) За обявления на съд. пристави не се плаща
- 4) За държавнитѣ обявления се плаща по 3 стотинки на дума.

На 11 Май т. г. се помина въ Варна незабравимия ни съпругъ и баща

РАДИ ЦАНЕВЪ,
изъ Тръвна, като ни остави въ неутѣшими скърбъ, което оповѣстяваме на роднини и приятели. Богъ да го прости!

Семейството:
съпруга: Флоридия; синове:
Борисъ и Христо.

ПРОДАВАТЪ СЕ

Почти нови европейски хамути.
Споразумение съ Д-ръ Басановичъ.
2-2

ЗА Нервноболнитѣ се продава една вѣнска ванна съ фурничка и единъ апаратъ за душъ.

За Лѣкаритѣ — Единъ гинекологически столъ.

Споразумение при Роза Хоралекъ въ домътъ на Д-ръ Басановичъ
2-2

Въ Кроячната Работилница

на
НИКОЛА Д. КОЖУХАРОВЪ,
улица „Търговска“,
срѣщу дружеството „Трудолубие“
пристигнаха ми най-модерни платове за лѣтни мъжки дрѣхи отъ разни Габровски, Английски и Белгийски фабрики.

Работа акуратва и гарантирана.

Цѣни умѣрени.

Моля почитаемитѣ г-да Варненци да посѣтятъ магазина ми и се увѣ въ горпъото.

2-5 Н. Д. Кожухаровъ.

КЪЩИТѣ на г-жа Кюнстлеръ се продаватъ. Едната въ II участъкъ срѣщу общинс. управление № 1232, а друга въ III участъкъ, ул. „Левски“ № 160 близо до Мусалата на два етажа, 4 стаи въ горния етажъ, двѣ долѣ, кухня, пералня, изба, дюгента, малка градина и дворъ.

Споразумение съ притежателката.

6-6

Г-да Кашерджии!

Употрѣбвайте за мандритѣ Ви само
СИРИЩАТА (мая за сирене) съ марка
„ХОЛЗАЦИЯ“

на течностъ съ сила 1:10000

или на прахъ съ сила 1:100000

които даватъ прѣвъзходни резултати.

Мостри се прашатъ безплатно съ начина за употребление.

Специални градуси за млѣко.

Главенъ прѣдставителъ и депозитъ за България:

МАГАЗИНЪ Б. С. АБЕНЦАЛЪ — въ гр. Варна.

ГОРНИТѣ СИРИЩА СЕ ПРОДАВАТЪ:

въ Добричъ при г-на А. Муцевъ аптекаръ

2-3 въ Ямболъ при г-на Елия С. Мефано.

ВАРНЕНСКО ЛѢСНИЧЕЙСТВО.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3166

гр. Варна, 7 Май 1905 год.

Обявява се, че на 24 Май т. г. въ 3 часътъ послѣ пладне въ канцеларията на Варненската Окр. Постоянна Комисия, щъ се произведе търгъ, чрѣзъ тайно наддаване, за отдаване експлоатацията на сѣчището „Кирезъ Дере“, отъ около 2000 декара въ държавната гора „Приморска“. — На слѣдующия день, въ сжщия часъ, ще има прѣтъргъ, ако нѣкой наддаде 5. отъ получената на търгътъ цѣна. Залогъ се изка 1400 лева.

Съобщава се, че сѣчището, прѣдмѣтъ на продажбата, е гора прѣимущественно джбова 25-годишна срѣдна възраст, е на добро мѣстонахождение и при самото море. Дървесна маса ще се добие приблизително 25440 куб. метри най-добро качество дърва за огревъ.

Поемнитѣ условия всѣки желбующи може да види прѣзъ присѣственнитѣ дни и часове въ канцеларията на Варненското Лѣсничейство.

1-2

Варненски Лѣсничей: Д. БАКЕВЪ.

ВЪ АПТЕКАТА

на С. МЕНАХЕМОВЪ

въ гр. Варна,

сж пристигнали тѣзи дни
разни прѣени

МИНЕРАЛНИ ВОДИ

3-4

Агопъ Г. Х. Гарабедовъ
САРАФИНЪ

купува акции отъ разни дружества.

Частни уроци по Нѣмски езикъ търси да прѣподава срѣщу скромно възнаграждане студентъ, българинъ, слѣдвалъ въ нѣмски университетъ. Споразумение чрѣзъ редакцията на вѣстника.

2-2

Малки обявления се приематъ за печатане съ ценитѣ въ в. „Извѣстникъ“ по 50 ст.

Варна, 12 Май 1905 г.

Отъ докладътъ на Варнен. търговско-индустриална камара за икономическото състояние на нейния районъ пакъ се вижда че то е въ тѣсна връзка съ добрата и лоша реколта или по право казано отъ добро състоянието на нашия земеделецъ. Че района на нашата камара (голяма частъ отъ източнитѣ части на Северна и Южна България, се миятъ отъ водитѣ на Черното Море), е единъ отъ най-важнитѣ за износната и вносната ни търговия е безспорно. Това се вижда и отъ статистическитѣ данни помѣстени въ доклада. Отъ срѣдния ни годишенъ износъ 78,858,637 лева за цѣлата страна на пристанищата на нейния районъ се пада 34,752,010 л. срѣдно годишно или повече отъ 44 % отъ цѣлия износъ. Отъ таблица 10 се вижда че за деветѣхъ години (1894 — 1903) срѣдния годишенъ износъ е: за въ Австро Унгария 3,397,837 л.; за въ Англия 8,225,013 л. за въ Белгия 995,599 л.; — за въ Германия 1,996,106 л.; — за въ Италия 1,553,827 л.; — за въ Россия 1,526,377 л.; — за въ Турция 4,771,575 л.; — за въ Франция 1,400,416 л. и за въ другитѣ държави 1,313,259 л. Отъ даннитѣ за срѣдния годишенъ

износътъ прѣзъ послѣднитѣ петъ години се вижда че износътъ за Австро-Унгария, Англия, Белгия и Россия сѣ е намалилъ, когато за Италия, Германия и Турция се е увеличилъ. Разбира се че тѣзъ данни сѣ само за износъ станалъ въ района на Варненската търговско-индустриална камара. Разбира се че само отъ тѣзи данни не може да се вадя заключение за общия ни износъ по държави; това може да стане когато се разгледатъ статистическитѣ данни за цѣлия износъ, извършенъ прѣзъ всички изходни точки.

По главнитѣ артикули, които сѣ внасятъ сѣ:

Отъ Австро-Унгария: колониални стоки, най много кафе и захаръ; химикали; стъклени издѣлия; метали и металически издѣлия; хартийни произведения; текстилни вѣщества и произведения; кожени издѣлия и различни машини.

Отъ Англия: оризъ; колониални стоки, прѣимущественно кафе; химически произведения; метали и металически издѣлия и мѣдъ; текстилни издѣлия и разни памуци.

Отъ Турция: прѣсна и солена риба; южни плодове; ябълки, круши, кестени, червенъ пиперъ, стафиди, хурми, розкове, маслини, халва и рехатъ, дървено масло, шарланъ, сусамово масло, сатуиъ за пране, кожи и кожени издѣлия, мехови и готови царзули, морска солъ и воденични камъни.

Тукъ ний нарочно почъртахме, нѣкои артикули внасяни у насъ отъ Турция. И мислимъ че заслужава да се обърне сериозно внимание на това, когато се говори за конвенцията ни съ Турция отъ 1900 год. Споредъ нашето дълбоко убеждение тая конвенция не е толкова изпосна за насъ, колкото за Турция. Тя не само не е нищо безполезно наша

фискъ, но и пречи на производството на сжитѣ артикули у насъ.

Отъ Германия: разни бон и вакси, стъклени произведения; въ най широкъ размѣръ металически издѣлия; различни хартии; различни кожени издѣлия и кожухарски стоки; текстилни издѣлия, сламени шапки и машини.

Отъ Италия: колониални стоки, най много кафе и черъ пиперъ; метали и издѣлия отъ тѣхъ; кафе и кожени издѣлия; текстилни издѣлия и пр.

Отъ Франция: колониални стоки изключително фистъци и бадеми; консерви отъ риби; бубено семе; вещества за щавене и боядисване; метали и издѣлия отъ тѣхъ; текстилни издѣлия.

Отъ Россия: солена риба и хайверъ най много; чай, смоли, минерални масла и лѣпниви вѣщества, газъ и нефтъ, най много литографирна хартия; отъ текстилни произведения най-много ленени и конопени издѣлия, мошамби и военни шапки, ластици и морска солъ.

Отъ Белгия: оризъ, кафе, сода, каустически натрий, синкаво белило, ултрамарина, нафталинъ, безиръ, масло отъ слънчогледъ, стеаринови и спарманцови свѣщи, циментъ, стакла, релси за згради, гвоздеи, цинкъ, вълна прана, вълнени и памучни прѣжди.

Това сѣ по главнитѣ артикули, които съставляватъ нашия вносъ поне за района на Варненската търговско-индустриална камара.

Що се отнася за нашия износъ, най главнитѣ консуматорки на нашитѣ производства сѣ Белгия и Турция, а слѣдъ тѣхъ идатъ Англия, Гърция, Франция, Германия, Италия и най послѣ Австро-Унгария.

Освенъ за въ Турция и Гърция, износа ни за другитѣ държави се със-

той почти само въ зърнени произведения — храни.

Отъ таблицата 13 се вижда че вносетъ за Варна прѣзъ десетѣхъ години срѣдно възлиза на 16,828,218 л. а този прѣзъ Бургасъ на 7,654,569 л. Когато износа прѣзъ Варна за сжитѣ години срѣдно е билъ 14,239,192 лева, — прѣзъ Бургасъ 12,233,449 л. а прѣзъ Балчикъ 6,473,125 л. Отъ сжитата таблица сѣ вижда че прѣзъ Балчикската митница не е имало никакъвъ вносъ, нѣщо което е невъзможно, нѣ бюрото на камарата не го е съобщило прѣдвидъ незначителността му, види се.

Бѣлѣжки на Варненецъ.

Въ послѣднитѣ два броя (2 я и 3-я) отъ в „Прѣпоречъ“, който първо поздравяваме по случай встъпването му въ 8-та годишнина и пожелаваме по-голямо разпространение, особено като вече излиза три пѣти седмично при не голѣма цѣна (5 лв. за 4 мѣсеца*), принасяйки най-полезно четиво, въ тия два броя на органа на Демократическата партия е напечатана една отлична статия на Макс Нордау. „Социализмътъ въ Европа“.

Намѣрихме за заслужаваща най-серioзното внимание на избирателитѣ работници неосоциалисти, на всички желающа по-добрието живота на маломощнитѣ маси и на правителствущитѣ ни хора слѣдния изводъ отъ горната статия.

„Бисмаркъ разбира, че на държавата лежи известна обязаностъ по отношение на безимотнитѣ и нещастни маси.“

*) Които не могатъ да се абониратъ сами въ в. Прѣпоречъ, ще е добръ да се сгрупиратъ по 5—10 души и като плати вѣща за четири мѣсеца 1 или даде само 1/2 левъ, ще има единъ абонаментъ на кооперативни начала. Вѣстникътъ да се чете задружно въ нѣкое кафе или подъ редъ задружничитѣ събди въ домоветѣ имъ. Въ края на година цѣлото течение, като се събиратъ редовно броеветѣ, да се подаря на нѣкое селско читалище въ околнота.

Той не се плашеше и отъ най радикалнитѣ нововъведения. Заедно съ това, т се ползуваше и съ непоколебимото положение на императора и на буржуазията, въ която по тоя случай силно се пробудила съвѣстътъ. По тоя начинъ се появила на свѣтъ три велики учреждения, съ които днесъ Германия спъведливо се гордѣе: *застраховане работничитѣ по случай на болестъ, застраховането имъ срѣщу нещастни случаи и пенсионни каси за прѣстарѣли работници*. Ето нѣколко цифри, които гатъ да дадѣтъ прѣдставление за важността на тия учреждения.

„Застраховане въ случай на болестъ задължително за всѣки работникъ, работната плата на когото не прѣвишава динно сумата 2000 марки. То обезпечава на застрахования слѣднитѣ изгор безплатна медицинска помощъ; въ случа че нѣма възможностъ да работи, слѣ третия день отъ разболѣването получа или 50% отъ работната плата, или б платно помѣщение въ болницата и плащане 25% отъ работната плата семейството му. Ако болниятъ умрѣ, при погребението му се даватъ 20 пѣдневната му заплата, каквато е получавалъ — на наследничитѣ. При ражданетъкъ на всѣко дѣте, жената на работни получава прѣзъ течение на четертѣ недѣли всѣкидневно помощъ въ сѣм размѣръ, както и болнитѣ. Болниятъ и право на такава помощъ въ продължение на 26 недѣли. Ако прѣзъ това врѣтои не оздравѣе, ще му се назначи пенсия като на неспособенъ за работа, врѣменна или постоянна. Застраховатната премия се изплаща 1/3 отъ хазия 2/3 отъ работничитѣ. Срѣдно, тя съставлява около 5 марки за хазията, а около 10 за работничитѣ. Въ 1898 г. числота на застрахованитѣ работници въ Германия е достигнало до 9 1/2 мил. человекъ.

„Участието въ пенсионнитѣ каси та сжщо е задължително за всѣки, чия работна плата не прѣвишава 2,000 мар-

Т. М. Достоевски.

НЕТОЧКА НЕЗВАНОВА.

(повѣсть)

Продължение отъ бр. 20.

Той, както се виждаше, не очакваше съпротивление, но взе паритѣ; най-послѣ, като не може да притѣрни монитѣ жалби и ридания, оставя ме на стѣлбата, а той се затири надолѣ. Азъ се качихъ горѣ, по силитѣ ме оставиха при нашата врата: азъ не смѣхъ да влѣза, не можахъ да влѣза; всичко каквото имаше въ сърдцето ми бѣше възмутено и потрѣсено. Азъ закрихъ лицето си съ ръцѣ и се хвърлихъ на прозореца, както тогава, когато за прѣвъ пътъ чухъ бащиното си желаніе — смъртъта на майка ми. Азъ бѣхъ въ зѣбраваніе, въ оцѣпенение и трѣпвахъ при най-малкия шумъ произведенъ на стѣлбата. Най-послѣ, азъ чухъ, че нѣкой бързо се качи по стѣлбата. Това бѣше той: азъ го познавахъ по стѣжикитѣ.

— Ти тука ли си? ми каза той шепотомъ.

Азъ се хвърлихъ къмъ него.

— На! искрѣща той, като пѣхаше паритѣ въ ръцетѣ ми: — не! Земи ги назадъ! Азъ сега не съмъ ти баща, чувашъ ли? Азъ не искамъ вече да ти бѣда баща! Ти обичашъ майка си по-вече отъ мене! Тогава стѣпай при

майка си! Азъ не искамъ и да те зная! Като каза това, той ме отблъсна и пакъ се затири по стѣлбата. Азъ съ плачъ се хвърлихъ да го достигамъ.

— Татенце! добрий ми татенце! Азъ ще слушамъ! крѣщахъ азъ: — азъ те обичамъ повече отъ мама. Земи паритѣ назадъ, земи ги!

Но той вече ме не чуваше: той изчезна. Цѣлата вечеръ бѣхъ като убита и треперяхъ, като отъ трѣска. Помня, че майка ми ми хортуваше нѣщо и ме викаше при себе си; азъ бѣхъ като безъ памѣтъ, нищо не чувахъ и нищо не виждахъ. Най-послѣ всичко се рѣши съ припадѣкъ: азъ почнахъ да плача, да крѣща; майка ми се уплаши и не знаеше какво да прави. Тя ме зима на постелката и азъ не помня какъ съмъ заспала, съ обвитѣ ръце на майчината ми шия и всѣка минута се стрѣскахъ безъ да зная защо. Тѣй прѣмина цѣлата нощ. Сутрѣнтъ се събудихъ твърдѣ късно, когато майка ми не бѣше вече въ къщи. Ти по това врѣме всѣкога отиваше по работата си. При баща ми имаше чуждѣ човѣкъ и високо се разговаряха за нѣщо си помежду си. Азъ едва дочакахъ да си отиди госта, и когато останахме сами, азъ се хвърлихъ къмъ баща си и съ плачъ почнахъ да го моля да ме прости за вчерашното.

— А ще бѣдешъ ли умно дѣте, като отна-прежъ? ме попита той сурово.

— Ще бѣда, тате, ще бѣда! му отговорихъ азъ. — Азъ ще ти кажа гдѣ сѣ майнитѣ пари. Тѣ сѣ при нея, въ този сѣджкъ, въ чанчикката бѣха вчера.

— Бѣха? Кѣдѣ? Закрѣща той стресна и стана отъ стола: — кѣдѣ бѣха?

— Тѣ сѣ заключени, тате! Казахъ я.

— Почакай: довечера, когато мама ме поводи да развалямъ пари, защото азъ видѣхъ че меднитѣ се свършиха, всичкитѣ сѣ изхарчихъ.

— Мене ми трѣбватъ петнадесетъ рубли Нечокке! Чувашъ ли? Само петнадесетъ рубли. Достави ми ги днесъ; азъ утрѣ ще ти ги занеса. Азъ ей сега ще отида да ти купя подарци; орѣхи ще ти купя . . . сжщо и кулѣ . . . ти купя . . . и утрѣ ще ти купя . . . и всѣденъ ще ти донасямъ подараци, ако бѣде умно момиченце!

— Не трѣбова, тате, не трѣбова! Азъ не искамъ подараци: азъ нѣма да ги ямъ; азъ ще ти върна! закрѣщахъ азъ, като се заливахъ съ слзи, защото сърдцето ми бѣше унило едно мигновение. Въ тая минута азъ почувствувахъ, че нему не му е жалъ за мене, че той не ме обича, и мисли че азъ съмъ тая това да му служа за подараци. Въ тая минута азъ, дѣтето, го узнахъ цѣлъ и вече чувствувахъ че за винаги ме нарани това съзнание, че вече не мога да го любя, че азъ изгубихъ въ вѣния си баща. Но той бѣше въ възторгъ отъ общаніята ми; той видя, че азъ за

на работници и служаци, които получават не-повече от 3,000 марки в годината, е предоставено право на доброволно участие в каситѣ. Държавата изплаща за всеки участник по 50 марки пенсия. От останалата част на пенсията, половината бнася самъ работникътъ, а половината хазяйна. Размѣрът на пенсията е пропорционаленъ на размѣра на работната плата, която се получава отъ работника и достига до 450 марки в годината, — което в Германия съвършено осигурява човѣка отъ бѣдность. Ако всички лица, които взиматъ участие в пенсионнитѣ работнически каси, достигнатъ възраст, която имъ дава право на пенсия, то при население отъ 55 милиона, числото на застрахованитѣ работници в Германия би се равнило на 1,650,000 човѣка.

Тия блѣскави резултати сж достигнати безъ всяка помощ отъ социалиститѣ, и даже обратно — въпреки тѣхното желание и за голѣма тѣхна досада. Социалиститѣ нищо не искаха да приематъ отъ съществуващата държава. Тѣ никакъ не искаха частичното подобрене на работния класъ. Вѣрни на своята доктрина, тѣ очакваха съвършенното падане на съществуващия режимъ, та на неговитѣ развалини да построятъ бѣдащето господарство и да осъществятъ своитѣ идеали. И толкова по малко, тия реформи, които социалиститѣ не искаха и за прокарването на които, въ живота тѣ никакъ не помагаша, — за които отчасти даже се стараха горѣщо да противодѣйствуватъ, трѣбваше да бѣдатъ поставени въ заслуга именно на социализма. Той застави да се позамислятъ и правителствата и господствущитѣ класи. Страхътъ отъ социализма бѣ дѣйствиелно истинско начало за прѣмѣдростъ на правителствата. Тѣ видѣха, че тѣхнати прѣкъ дългъ е да отвлекатъ на роднитѣ маси отъ проповѣдницитѣ на комунистическия теории и да взематъ въпреки за да намалятъ и ослабятъ спра-

ведливото недоволство на работническитѣ маси. Свѣтътъ още не се е прѣвѣрналъ въ Аркадия, а положението на пролетарията стана значително по-добро, отколкото е било едно поколение по-рано; ако и за въ бѣдаще се отива по тия начинѣ, то положението на пролетария въ най-близко бѣдаще ще бѣде още по-добро, отколкото сега.

Въ прѣдвидъ на такива резултати много социалисти значително измѣниха своитѣ теоритични възгледи. Въ своята теория тѣ трѣгнаха слѣдъ практиката, както и прилича на разумни хора. Само едни мечтатели, само едни фанатици и лицемери все още продължаватъ да се държатъ о прѣжната теория и слѣдъ като практичния опитъ ясно показва всичката ѣ несъстоятелностъ.

Народътъ вече не вѣрва въ проповѣдитѣ на Маркса. Изъ всичкитѣ негови пророчества ни едно не се сбѣдна. Бѣднитѣ съ течение на врѣмето не стана по-бѣденъ, обратно — положението му се подобри. Жестокитѣ економични кризи не ставаха по-често, а напротивъ, сега тѣ се случватъ твърдѣ нарѣдко, отколкото по-рано. Печалнитѣ тѣхни послѣдствия ставатъ се по-слаби и по-слаби. Нѣкои социалисти за това вече почнаха да поговорватъ, че социалистичното господарство на бѣдащето ще настѣпи по ижта на постепенната мирна еволюция. Кѣмъ тѣхното число, които проповѣдватъ подобни възрѣния, принадлежатъ: въ Германия — Едуардъ Берншайнъ и фонъ Волмаръ, въ Франция — Жоресъ и Милеранъ, въ Италия — Турати. Главнитѣ тѣхни опоненти — тѣпоглавитѣ право-вѣрни послѣдователи на теорията на насилственитѣ прѣврати, фанатици на принципа „всичко или нищо“ сж въ Германия — Бебелъ, Зингеръ, Каутски, въ Франция — Жюль Гедъ и Валинъ, въ Италия — Енрико Ферри. Навсѣкѣдъ сега се наблюдава кризисъ, но изходътъ му е напълно очевиденъ. Практичнитѣ хора безъ съмнѣние ще одържатъ връхъ надъ

мистицитѣ — теоритици. Бѣдащето принадлежи на еволюцията, а не на революцията. Социалистичнитѣ утопии ще дойдатъ до ненабѣжния край, и епохата на научния социализмъ се е начепала не отъ момента, когато се появи на свѣтъ „Капитала“ на Маркса, а отъ момента, когато бидоха издадени германскитѣ закони за работницитѣ.“

К. М.

ХРОНИКА.

— У насъ има закони, които сж създадени да красятъ само да красятъ държавнитѣ архиви. Единъ отъ тия закони е и закона за лотаритѣ, който почти никогда не сж е прилагалъ. Подъ страхъ на глоба-затворъ тия закони забранява рекламирането на всички други лотарии освѣтъ Софийската, но нашитѣ вѣстници постоянно се пълнятъ съ рекламитѣ на Унгарската класна лотария, пощата е новезнена съ покани и планове, адресирани до разни лица въ градоветѣ. Не само това но такива сж изпратени и до всички бивши членове на починалото дружество „Подкрѣпа“. Види се че Фичевъ и туку е ударилъ нѣкое кѣрово.

Всичко това става прѣдъ очитѣ на тѣзи, които би трѣбвало да бѣятъ за изпълнението на законитѣ, ала никой нищо не прѣдприема, за да се спрѣ това развращающе населението ало.

— На 10 того се отслужи панахида въ присѣствие на много граждани и гражданки за упокоение душата на съгражданина ни Наумъ Никшевъ, скоропостижно се починалъ при оперирането му въ Парижъ. По поводъ на смъртта на покойния, изказваме съболѣзнования кѣмъ сѣмейството и многобройнитѣ му приятели, особено въ срѣдата на членоветѣ на мѣстнитѣ акционерни дружества, въ повечето отъ които покойниятъ бѣше прѣдсѣдатель или членъ на управителнитѣ нѣ съвѣти. Нека се надѣемъ, че ще направи съпругата му нѣщо за уве-

ковѣчаване паметта му, като единъ дѣятел, който не е забравятъ и общественитѣ си обязанности.

— Настоятелството на Варненския клонъ отъ „Червенъ Кръстъ“ счита за свой приятелъ дългъ да поблагодари на госпозитѣ: Вълкова, Димитриева, Абаджиева, Връчкова, Госпозитѣ: Банчева и Бакърджиева, на Господа: Капитанъ Пиперковъ, Лейтинантъ Поповъ, Подпоручикъ Чакаловъ Ж. Майеръ, Тосбѣйкинъ и Кеворкянъ, които съ готовностъ взехъ участие въ устройството на бала, който дружеството ни даде на 18ий Априлъ т. г. въ полза на сѣщото.

Настоятелството благодари особено на Г. Лейтенантъ Поповъ, който положи особни грижи за да приготви и украси танцуващия салонъ, на Г-нъ Ж. Майеръ, съ чието съдѣйствие можахме да събережъ една внушителна сума отъ починалата Варненска търговска каса, която винаги е била и ще бѣде щедра въ подобни случаи.

Настоятелството благодари на всички Г-да Варненски граждани, които се отзовехъ на поканата и си внесохъ своята лепта.

Приходо—разхода е слѣдния:

Приходъ лева	3334.—
Разходъ „	353.85
Чистъ приходъ лева	2980.15

— Града ни има щастие тая година да бѣде посетенъ отъ много ескурзиянти отъ разни краища на България. Учителитѣ изъ Софийско, при пътуването си за Букурещъ, за да върнатъ визитата, направили имъ миналото лѣто отъ тѣхнитѣ румански колеги, ще се отбѣли и въ Варна. Пристигането имъ се чака на 18 т. м. Туку ще стане т. г. и съборътъ на колоѣзачитѣ.

— Морската ни градина едва ли има конкуренция въ цѣла България, благодарение на градинаря, който всецѣло е прѣдаденъ на работата си. На тая градина има още двѣ не удобства — една единствена врата и нѣма

сѣмъ готова на всичко да се рѣша, че азъ ще направя всичко за него, и, Богъ види, колко много бѣше това „всичко“ тогава за мене. Азъ знаехъ, че тя ще заболѣе отъ огорчение, като ги изгуби, и въ мене мѣчително крѣщѣше разсаяването. Но той нищо не виждаше; той ме считаше за тригодишно дѣте, тогава когато азъ всичко разбирахъ. Възторга му незнаеше граница; той ме цалуваше, придумваше ме да не плача, общаваше ми, че днесъ ще отидемъ нѣкъдѣ си и ще оставимъ майка ми, — вѣроятно тѣсташе сѣкогапната ми фантазия, и най-послѣ, като извади афиша отъ джоба си, почна да ме убѣждава, че този човѣкъ, при кого ще отива, знаека, му е врагъ, смъртенъ неговъ врагъ, но че неговия врагъ не ще сполучи. Той самъ съвършено приличаше на дѣте, като захортува съ мене за враговетѣ си. Като забѣлѣза, че азъ се не смѣя както другъ път, когато говораше съ мене и че го слушамъ мълчаливо, все си шапката и излѣзе на вѣнъ, защото билъ бързалъ да отива нѣкъдѣ си; но на излизане той ме цалуна още веднѣжъ и ми кивна съ глава усмихнато, като че ли се не увѣряваше въ мене и като че се стараше да ме направи да се не разкая.

Азъ вече казахъ, че той бѣше като лудъ; но това и по-рано се виждаше. Паритѣ му трѣбаха, за да си земе билетъ за концерта, който трѣбваше да разрѣши всичко за него. Той като че ли отрано да чувствуваше, че той

концертъ трѣбва да разрѣши всичката му сѣдба, но той до толкова се бѣ изгубилъ, щото той искаше вчера още да земе отъ мене мѣднитѣ пари, като че ли съ тѣхъ можаше да си купи билетъ. Странноститѣ му се разкриха още по-вече послѣ обѣдъ. Той не можаше да си намѣри мѣсто и се не докосна нито до едно ясте, на всѣка минута ставаше и пакъ сѣдаше, като че да се помѣташе: ту си земаше шапката, за да отива нѣкъдѣ си, ту веднага ставаше странно-разсѣянъ, постоянно шепнеше нѣщо въ себе си, послѣ отведнѣжъ ме погледваше, мигаше ми, правеше ми знакове, като че да не можаше да търпи и искаше по-скоро да има паритѣ и като че да се сърдяше за гдѣто още не съмъ ги взела отъ майка си. Даже и майка ми забѣлѣза всички тия странности и очудена гледаше на него. А азъ като че ли бѣхъ осѣдена на смъртъ. Обѣда се свърши; азъ сѣднахъ въ ягъла и треперяща четяхъ минутитѣ до това врѣме, когато майка ми ме пращаше за купуване на едно друго. Въ цѣлия си животъ не съмъ прикарвала по мъжигелни часове; тѣ вѣчно ще стоятъ въ моето възпоминание. Какво ми не минава прѣзъ ума въ тия минувения! Дохаждатъ минути, въ които прѣкарвашъ много по-вече съзнателенъ животъ отъ колкото прѣзъ цѣли години. Азъ чувствувашъ, че лошо постѣпамъ: но той (баща ми) самъ помогна на добрия ми инстинктъ, когато малодушно ме натѣгна на злото, и, като се оплаки отъ него,

обясни ми, че съмъ постѣпила твърдѣ лошо. Но нима той не знаеше колко е трудно да се излѣже натурата, жадна за впечатлението на съзнанието, която е прочувствувала, прѣкарала много зло и добро? Азъ разбрахъ че ужасната крайностъ е, която го накара втори път да ме патѣне отново на порокъ и по такъвъ начинъ да пожертвува бѣдното ми беззащитно дѣтинство, да рискува още веднѣжъ да поколебава слабата ми свѣсть. И сега, като се забравихъ въ ягъла, азъ размислихъ въ себе си: защо ми общава награда за това, което се рѣшихъ да направя по собствената си воля? Нови осѣщания, нови стрѣмления, до сега не познати, нови въпроси се тѣпѣха, въ мене, и азъ се мъчехъ отъ тия въпроси. Послѣ веднага почнахъ да мисля за майка си; азъ си прѣдставяхъ каква щѣше да бѣде скърбта ѣ при изгубването и послѣднитѣ си пари, спечелени съ нейния трудъ. Най-послѣ, майка ми остави работата, която насила работеше, и ме повика. Азъ се разтреперахъ и се приближихъ при нея. Тя извади паритѣ изъ сѣдѣлка и като ми ги даваше, каза ми: „вѣрни Нечокче; само, за Бога, гледай да не те излѣжатъ, както съ мѣднитѣ, па и внимавай да ги не изгубишъ нѣбакъ“. Азъ съ умоляющъ погледъ погледнахъ на баща си, но той ми киваше съ глава, одобрително ми се смѣящи и си потриваше ръцетѣ отъ нетърпѣние. Часовницитѣ удариха

писуари. Много хубаво ще бъде, общинското управление, като е похарчило и харчи толкова много пари за тая градина, да похарче още малко та да направи още няколко входа и 4—5 отходни пъста.

— Похваляваме загрижеността на г. кмета ни да се постелят по-скоро повече улици с камъни и желаемъ същевременно и по-скоро поправяне на силно развалените улици.

— Изпуснахме да съобщимъ новия съставъ на Комитета на Братството за безплатните ученически трапезарии въ Варна. Избрани сж за прѣдседателъ Мирски подирѣдѣтелъ г. Ив. Пастуковъ, домакинъ г. ж. П. Втичева, помощникъ домакинъ г. ца М. Атанасова, касиеръ г. Т. Цачевъ, помощникъ касиеръ г. Я. Христовъ, секретаръ г. Г. Василевъ; членове: г. ж. М. Анкова, г. ци М. Славова, Б. Стефанова, Цв. Станчева; г. да Н. Вълкановъ, Г. Пенчевъ, В. Христовъ, Д. Дамяновъ, Д. Симеоновъ и Г. Г. Геневъ.

— Помолени сж отъ бюрото на Комитета на Братството за безплатните трапезарии въ Варна да изкажемъ благодарността на това благотворително дружество къмъ господата: Г. Желевъ, Г. Смиловъ, Г. Пенчевъ, Г. Паянчевски, Г. Антоновъ, Г. Вацовъ, Х. Георги, Г. Каранджуловъ, Г. Кюркчи Ради, Г. Сотировъ и Г. Чирпанлиевъ за подарената имъ помощ по случай ижениа имъ денъ, 23 априлий 1905. — Едно временно отъ страна на Братството се изказва благодарностъ и къмъ г. ж. Лавчиева за изпратеното отъ нея на трапезарията сж щия денъ едно опечено агне и хлѣбъ.

Като се има прѣдъ видъ възвишената цѣль на Братството да дава храна на крайно уморени ученици и ученички, не може да се не радва човѣкъ на всѣкиго, който спомога даже и въ най-малкъ размѣръ на това дѣло.

— Братството на трапезарията изказва благодарностъ и къмъ г. ж. Анастия д-ръ Желѣзкова за дадения отъ нея лани обѣдъ на питолицѣта на това дружество; което е било напущено да се упомене въ

Отчета на Братството за 1904 г. при отпечатването.

— На 9 т. г. прѣзъ деня се подпалила къщата на градския ни кметъ. Отъ часовника, който служи и за наблюдателна станция на пожарната команда, се дава знакъ за пожаръ. Растичва се команда, злѣсява се за пътъ. Командира ѝ начело върху коня я, води. Но нещастие! Тъкмо на няколко крачки отъ казармата на пожарната команда се случва заднето колело на толухбата. Цѣлата команда остана въ тупикъ, не знае що да прави. Командира прѣцуска коня самъ къмъ пожара, ала благодарение на добри хора той билъ потушенъ. Не е алъ г. Кметъ да направи нужното, за да се внуши на началника на командата че той е длъженъ да бди щото всички принадлежности на пожарната да бждатъ въ изправностъ. Защото така нехарливостъ може да струва единъ денъ скѣпо на гражданитѣ.

ЛЕОНЪ ШВАРЦЪ,

Шивачъ на мъжки дрѣхы, пристигналъ отъ Цариградъ и се установява тукъ въ улица „Парушева, 1 участъкъ. Приема поръчки, които изпълнява по френски кроежъ. Недоволнитѣ отъ работата, могатъ да не взематъ поръченото. 2—4

МЛЪЧНО БРАШНО

NESTLE

Marque de Fabrique

ПЪЛНА ХРАНА ЗА ДѢЦА

сдържа най-доброто швейцарско мляко. Продава се въ всички аптеки и дрогерии 9—48 въ България.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ.

Долуописанитѣ Мария Гюлгелиева съпруга на покойний Хараламби М. Гюлгелиевъ и настойца на малолѣтното си дѣте, и Никола Боботановъ настойникъ на малолѣтнитѣ дѣца на покойний отъ първата му съпруга. Изказваме нашата благодарностъ на Американското Застрахователно Дружество за животъ „Ню Йоркъ“ въ лицето на г. н-ъ Г. Георговъ, Директоръ на това дружество въ България, за гдѣто ни исплати въ най-скоро време осигурената сума, за която покойний бѣ застрахованъ и именно стойността на полицата л. ал. 5000 — освѣнъ тая сума и оная за виесенитѣ премии отъ л. зл. 1280,50 а всичко л. зл. 6,280,50

За това считаме за наша длъжностъ да прѣпоръчаме това дружество на всички родители, които мислятъ за своитѣ дѣца.

гр. София, Януарий 1905

М. Гюлгелиева

Н. Боботановъ

1—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 1557

За удовлетворение иска на Дражо Д. Харбовъ по издадения изпълнителенъ листъ № 4932 отъ 7 Септемврий 1904 г. на 1 Варнен. Мир. Сждъ, противъ Димитра Златева отъ гр. Варна за 300 лева обявямъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници и въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 часа 5 % ще продавамъ публично: долуозначенитѣ недвижими имоти находящи се въ земли на с. Бейджис олу а именно: 1) Една нива отъ 20 д ара въ мѣстността „Карши-Тарла“, при съсъди: Х. Осман-оглу и Михаль Тодоровъ оцѣнъ: за 50 лева. 2) Нива отъ 25 д. ара въ мѣстността „Джидеръ Дилеъ“ и мѣстн. „Токалъ-Баши“, при съсъди: Белбероглу Зейнеъ и пжтъ оцѣнъ: за 50 лева. 3) Нива отъ 20 д ара въ мѣстността „Чочукъ Тепелери“, при съсъди: отъ четири стра-

ни гора и прѣзъ сръдната пжтъ оцѣненъ за 40 лева. 4) Ливада отъ 5 д. ар мѣстността „Ясабашкитѣ ливади, при съсъди: Кешинъ Иванъ и вада оцѣненъ за 40 лева. 5) Къща едноетажна построена отъ простъ материялъ, покрита с керемиди отъ двѣ станъ сѣ дворя отъ единъ декаръ въ с. Бейджи-оглу при съсъди: Али Коста, Недю Ивановъ Халилъ Джалиловъ и пжтъ оцѣнъ: за 150 л.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣгледатъ къщата по продажбата и да наддаватъ всѣки присхтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

г. Варна, 21 Априлъ 1905 г.

2—2 III сжд. п-въ Н. Ангеловъ.

СПРАВОЧНО „БЮРО“

отъ

АРТИСТИКА & АГЕНТУРА

магазинатъ отъ електрически имъ — стадации —

на НИКОЛАЙ КИРИЛОВЪ

срѣщу Общ. Д-во „ТРУДЪ“

приема държанне на рѣдовни бѣлѣжки: „справочество“, служивши като: артисти по разни специалности, а именно: механици, машинисти, монтери, инсталатори по разни професии; и желѣзари. Прѣдприема по разни занаятия, майстори на къщи, наемъ и работници по професия (специално занаяти: агенти и комисионери за даваше подъ наемъ и разпродаване на движими и недвижими имоти и поръчки на такива. —

Освѣнъ на горнитѣ индустриалци, справочното „БЮРО“ всѣчески ще се старае, да помъ и за общо ползано дѣло, и ходатайствува: постигането на по блѣскавъ резултатъ: — художественный идеалъ. —

Художници и имоти се записватъ безплатно

Бюрото има на разположение раз специалности съ формални свидетелства и о казва да съдѣйства на лица, непознати се съ добро реноме и съ непознати занаятия и имоти съ непълни документи. Варна, 15 Мартъ 1905 г.

Съ почитание:

Николай Кириловъ

Печатница П. Глушковъ С-ѣ — Варна

ВЪ ПЕЧАТНИЦАТА

на

П. ГЛУШКОВЪ И С-ИЕ

се намиратъ Приходни и Разходни, Изпитни Вѣдомости Годишни Отчети и Квитанции по училищното счетоводство

шестъ, а концерта бѣ назначенъ въ седемъ. И той сжко много прѣтърпѣ, въ това очакване.

Азъ се сирѣхъ на стълбата и го чакахъ. Той бѣше тъй развълнуванъ и нетърпѣливъ, щото безъ всѣка прѣдосторожностъ тозъ-часъ се затири подиръ ми. Азъ му дадохъ паритѣ: на стълбата бѣше тъмно и неможахъ да видя лицето му; но чувствувахъ, че той цѣлъ треперяше, като земаше паритѣ. Азъ останахъ, като вкаменена, и се не мърдахъ отъ мѣстото си: най-послѣ азъ се свѣстихъ, когато той почна да ме кара да отида горѣ, за да му изнеса шапката. Той не искаше и да влѣзи.

Тате! Нима... нѣма ли да отидемъ наедно? го попитахъ азъ съ прѣкъсвающъ гласъ, като мисляхъ за послѣдната си надежда, — неговото застъпничество.

— Не... ти върви сама... а? Почакай, почакай! Извика той, като че да се усѣти: — почакай, азъ сега ще ти донеса подараци; а ти само върви по първо ми донеси шапката.

Като че зѣдна рѣка веднага стисна сръдцето ми. Азъ искрѣняхъ, блѣснахъ го и се затирихъ на горѣ. Когато влѣзохъ въ стаята, лицето ми се бѣше съвършено измѣнило и ако бѣхъ поискала да кажа, че ми сж отнели паритѣ, майка ми бѣ повѣрвала. Но азъ нищо не можахъ да говоря въ тая минута. Въ при-

падъка на отчаянието си, азъ се хвърлахъ напреки на майчината ми постелка и закрихъ съ рѣце лицето си. Подиръ минута вратата се отвори и баща ми влезе. Той дойде за шапката си.

— Гдѣ сж паритѣ? закрѣща веднага майка ми, като разбра, че се е случило нѣщо необичайно; — гдѣ сж паритѣ? Казвай! Казвай! И като ме взе отъ постелката, турна ме въ сръдъ стаята.

Азъ мъчително гледахъ въ земята: едва разбирахъ какво ставаше съ мене и какво править съ мене.

— Гдѣ сж паритѣ? изкрѣща пакъ майка ми, като остави мене и се обърна къмъ баща ми, който си зимаше шапката. — Гдѣ сж паритѣ? повтори тя. — А! Тебе ли ги е дала? Безбожникко! Убоинецъ! Злодѣйо! Ти и нея ще погубишъ! Детето! Нея, нея! Но не! Азъ неща те остави току-тъй!

— И въ единъ мигъ се хвърли къмъ вратата, заключени отворѣ и зима ключа съ себе си.

— Казвай! Признавай се! Почна тя тъй развълнувано на мене, щото гласа ѝ едва се чуваше: — признай всичко! Казвай, казвай! Или... незная какво те направлямъ.

Тя ме хвана за ръцетѣ и почна да мачка и ме питаше. Ти бѣше вънъ отъ се си. Въ това мигновение азъ се заклѣхъ, мълча и нищо да не кажа за баща си, бонзливо погледнахъ на него... Единъ него: погледъ, една негова дума, пѣщо такова б което очаквахъ и за което се моляхъ, — азъ бихъ била щастлива, безъ да гледамъ и некакво мъчение, на нѣкакви испитни... в Боже мой! Съ безчувственъ заплашителъ жестъ ми заповѣда той да мълча, като че азъ въ тая минута можахъ да се боя отъ дръ заплашвания. Азъ се задавихъ, задушихъ краката ми се подкосиха и азъ паднахъ пода... Съ мене се повтори вчерашния не вентъ прападѣхъ.

Азъ се събудихъ, когато се чу хлопанъ на нашитѣ врата. Майка ми отвори и азъ в дяхъ човѣкъ облеченъ въ ливрея¹⁾, който като влѣзи въ стаята и съ удивление като изгледа, попита за музиканта Ефимова. Баба ми се обади. Тогава лакея му подаде една зписка и му каза, че е пратенъ отъ Б., който въ тая минута е при княза. Въ пакета имаше билетъ за влизанне въ концерта на С-ца.

Слѣдва.

¹⁾ Особень кроежъ служанска дрѣха, обшита сърмени ширити или безъ тѣхъ. Пр.